

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 14.08.2015

Saksnr: 15-048841MED-OTIR/03

Rettsens leder:
Dommerfullmektig Rasmus Sand

Meddommere:
Ola Kvennås
Merete Grytten

Den offentlige påtalemyndighet Politadvokat Kari Hangeland Buvik

mot

Arvin NN Advokat Ingunn Camilla Tangen

DOM

Arvin NN Oslo. Han arbeider som selger/kontorarbeider og tjener cirka 6000 kroner brutto per måned. Han har ingen formue. Han er ugift og har ingen barn å forsørge.

Ved tiltalebeslutning utferdiget 17. mars 2015 av Oslo Politidistrikt er han satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 228 første og annet ledd første straffalternativ

for å ha øvet vold mot en annens person eller på annen måte fornærmet ham på legeme, og legemsfornærmelsen hadde skade på legeme eller helbred til følge.

Grunnlag:

Torsdag 15. mai 2014 kl. 12.40 i Parkveien 65 i Oslo, tok han strupetak/kvelertak på Clemens Saers, slik at han fikk skjev strupe med forskjøvet luftrør, nedsatt stemmefunksjon og utviklet post-traumatisk stressyndrom (PTSD).

II Straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ

for ved vold å ha søkt å formå en offentlig tjenestemann til å foreta eller unnlate en tjenestehandling eller å hindre ham under en sådan.

Grunnlag:

a)

Tirsdag 6. mai 2014 kl. 12.52 i Munkegata 1 i Oslo, i forbindelse med at Sporveien T-banen AS hadde billettkontroll på trikken, tok han kvelertak på og dyttet kontrollør Al-Atrash Abdulrahman, samt dyttet kontrollør Al Haseem Abdullah, alt for å hindre kontrollørene i å gjennomføre billettkontrollen.

b)

Til tid og på sted som nevnt i post I, handlet han som der beskrevet overfor lektor Clemens Saers ved Oslo Handelsgymnasium idet lektor Saers forsøkte å hindre ham i å komme inn i klasserommet og forstyrre undervisningen.

III Straffeloven § 128

for ved trusler å ha søkt å få en offentlig tjenestemann til urettmessig å foreta eller unnlate en tjenestehandling.

Grunnlag:

a)

Torsdag 15. mai 2014 ca kl. 13.00 i Parkveien 65 i Oslo i forbindelse med at han var innkalt på rektors kontor i etterkant av forholdet beskrevet i post I hvor spørsmålet om utvisning ble drøftet, uttalte han til rektor Trond Lien ved Oslo Handelsgymnasium: 'Det er lett å finne ut hvor du bor. Hvis jeg var deg, ville jeg tatt barna ut av skolen' eller liknende.

b)

Fredag 16. mai 2014 kl. 12.52 i Munkegata 1 i Oslo, uttalte han flere ganger til billettkontrollørene i Sporveien T-banen AS, Al-Haseem Abdullah og Al-Atrash

Abdulrahman: 'Jeg skal finne deg og ta deg og familien din' eller liknende. Truslene var skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

IV Straffeloven § 350 første ledd

for ved slagsmål, støy eller annen utilbørlig atferd å ha forstyrret den alminnelige fred og orden.

Grunnlag:

Fredag 16. mai 2014 kl. 12.52 i Munkegata 1 i Oslo, øvet han vold mot, truet og ropte høyt til billettkontrollørene inne på 18-trikken, og forstyrret ved sin opptreden den alminnelige fred og orden på trikken.

Hovedforhandling ble holdt 10. og 11. august 2015. Tiltalte møtte og erkjente seg delvis skyldig etter tiltalebeslutningen post IV. For øvrig erkjente han seg ikke skyldig.

Retten mottok forklaring fra 12 vitner inkludert fornærmede under post I, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til fengsel i seks måneder. Aktor la også ned påstand om at tiltalte dømmes til å betale 573 kroner i erstatning til Oslo Sporveier. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes sakskostnader etter rettens skjønn.

Clemens Saers, ved sin bistandsadvokat, nedla påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisningserstatning til Saers fastsatt etter rettens skjønn, erstatning for faktiske utgifter med 18 170 kroner og erstatning for lidt økonomisk tap i form av inntektsbortfall med 110 000 kroner.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes i straffesaken og for erstatningskravet, subsidiært at han anses på mildeste måte.

Retten vurdering

Ved bevisbedømmelsen har retten anvendt gjeldende rett, herunder at det er påtalemyndigheten som har bevisbyrden, og at enhver rimelig og fornuftig tvil skal komme tiltalte til gode.

Skyldspørsmålet

Tiltalens post I og II b

Retten legger til grunn at tiltalte 15. mai 2014 banket på døren til klasserommet hvor fornærmede var i gang med undervisningen av tre elever. Fornærmede åpnet døren, og tiltalte sa at han ville inn i klasserommet for å snakke med en elev i klassen som skyldte tiltalte penger. Fornærmede ville ikke tillate dette av hensyn til undervisningen og elevene, og retten legger til grunn at det tok kun kort tid før denne interessekonflikten mellom tiltalte og fornærmede ble avklart før fornærmede skubbet tiltalte unna for å kunne lukke

døren og fortsette undervisningen. Tiltalte tok da tak i døren før den gikk i lås. Tiltalte holdt døren åpen mens fornærmede forsøkte å lukke den. Retten legger til grunn at tiltalte så med én hånd tok tak rundt fornærmedes strupe ved først å presse fingrene inn i bløtvevet i fornærmedes hals på hver side av strupen. Retten legger til grunn at tiltalte holdt hardt rundt fornærmedes strupe i flere sekunder. Han holdt lenge nok til at fornærmede ble rød i ansiktet og elevene i klasserommet ble oppmerksomme på taket tiltalte hadde. Fornærmede opplevde også at taket vedvarte, og at tiltalte ikke slapp. Elevene i klasserommet fikk videre tid til å oppfatte det slik at fornærmede var i livsfare og til å reagere på den oppfattede livsfaren. Retten legger videre til grunn at tiltalte i løpet av tiden han holdt grepet også dro strupen ut og vred om. Fornærmede hørte et "knepp" eller "klikk" fra strupen. Taket om strupen ble ikke sluppet før etter at eleven Farhiya Sigaledatter Muhamed kastet en kost mot tiltalte. Retten legger videre til grunn at fornærmede, til tross for at han ikke falt om, var uten reell bevissthet fra det tidspunktet da kosten ble kastet og til etter at han igjen satt ved kateteret etter at tiltalte var lukket ute på gangen.

Retten har videre funnet det bevist at fornærmede som følge av tiltaltes handling har utviklet PTSD og at han har fått flere vedvarende endringer av funksjoner i halsen, herunder nedsatt stemmefunksjon og vansker med slimdannelse og svelging. Retten har imidlertid ikke funnet det bevist utover enhver rimelig og fornuftig tvil at strupen er skjev eller at luftrøret er forskjøvet. Det er fornærmedes PTSD som er mest alvorlig, og den utgjør klart skade på fornærmedes helbred.

Ved bevisvurderingen av har retten lagt avgjørende vekt på forklaringen til fornærmede og de to elevene Farhiya X og Saida Y som var i klasserommet med fornærmede og befant seg få meter fra hendelsene. Alle disse har forklart seg uten motstrid vedrørende ovennevnte. Retten har også sett hen til sakens medisinske dokumenter som dokumenterer skadene og dels årsakssammenheng. Fornærmedes reaksjoner umiddelbart etter hendelsen, herunder at han og de tre elevene forskanset seg på klasserommet og ba om assistanse fra administrasjonen og forklaringen til rektor Trond Lien om hvordan fornærmede brøt sammen i hikstegråt rett etter hendelsen underbygger også faktumsbeskrivelsen ovenfor. Videre har retten vektlagt vitneforklaringene fra psykolog Kjetil Bjoraa Hodne og øre-, nese- og halsspesialist Per Gisle Djupesland. Retten har også vektlagt at fornærmedes funksjonsfall inntraff ved hendelsen, og at det ikke foreligger noen andre årsaker som kan forklare dette. Tidsforløpet fra hendelsen og til fornærmede oppsøkte behandling er, slik retten ser det ut fra skadenes karakter, ikke påfallende eller egnet til å påvirke rettens vurdering av årsakssammenheng.

Retten har sett helt bort fra forklaringene til tiltalte og vitnet Umeir Ali Mahmood. De sistnevnte har begge forklart at det var fornærmede som med to hender tok kvelertak på tiltalte, før tiltalte skubbet fornærmede bort med treffpunkt på øvre del av brystet. Begge forklarte at det ikke ble sagt noe før dette skjedde, men at det skjedde umiddelbart når tiltalte forhindret at døren ble lukket. Etter rettens oppfatning virker forklaringene

oppkonstruert og påfallende. Forklaringene forklarer ikke hvordan fornærmede og vitnene X og Y visste at tiltalte kom for å kreve inn penger, noe tiltalte forklarte for retten at han skulle. Fornærmedes handling og reaksjoner og skader i etterkant av hendelsen – både umiddelbart og senere – framstår også som uforklarlige ut fra deres forklaringer. Til dette kommer at tiltalte først navnga vitnet Mahmood for politiet over 8 måneder etter hendelsene, og først etter at tiltalte var konfrontert med at øvrige vitneforklaringer sto i motstrid med hans egen forklaring.

Retten finner det åpenbart at det at fornærmede dyttet tiltalte bort for å få lukket døren slik at undervisningen kunne fortsette, ikke er et angrep som kan rettferdiggjøre nødverge, og ei heller utgjør en legemsfornærmelse som kunne gjengjeldes med straffriende eller straffereduserende virkning.

Retten legger videre til grunn at halsgrepet var av en slik karakter, blant annet med slik kraft og varighet og vridning, samt at det kom så plutselig og uprovosert mot et sårbart område, at tiltalte i alle tilfeller innså muligheten for fysiske og psykiske skader som de aktuelle kunne inntre. Det vises blant annet til at selv vitnene Y og X rakk å frykte for fornærmedes liv. Etter rettens oppfatning var tiltaltes angrep av en slik karakter at tiltalte innså muligheten for fysisk skade av nærmest enhver alvorlighetsgrad, også av de helt alvorligste, og retten har da funnet det bevist at tiltalte også innså muligheten for psykiske skader. Skyldgraden for skaden ligger etter rettens syn tett opp mot sannsynlighetsforsett, jf. § 229, selv om retten i likhet med påtalemyndigheten ikke anser dette skyldkravet etter § 229 for oppfylt.

Ut fra en konkret vurdering av alvorlighetsgrad og varighet av fornærmedes skader, har retten under betydelig tvil kommet til at det ikke er tale om "betydelig skade" jf. straffeloven § 228 andre ledd andre straffalternativ, jf. § 9. Etter rettspraksis vil ikke PTSD nødvendigvis utgjøre betydelig skade. Dette må bero på en konkret vurdering. Retten har lagt vekt på at symptomtrykket for fornærmedes PTSD i epikrise av 18. desember 2014 ble beskrevet av psykolog Kjetil Bjoraa Hodne som redusert til et nivå tilsvarende mild depresjon og angst. Fornærmedes stemme er svekket, men det kan ikke utelukkes at stemmen og øvrige symptomer fra halsen vil bedres ved ytterligere behandling. Retten har da også tatt høyde for at fornærmede fortsatt er sykemeldt fra sitt arbeid, og at det er usikkerhet knyttet til bedringsmulighetene. Ettersom rimelig og fornuftig tvil skal komme tiltalte til gode, legger retten til grunn at hele fornærmedes symptombilde kan bedres ytterligere, og at fornærmede vil komme tilbake i sitt arbeid.

Retten har etter dette kommet til at tiltalte har forholdt seg som beskrevet i tiltalebeslutningen post I og II b, med det forbehold at det ikke er funnet bevist at strupen er skjev eller at luftrøret er forskjøvet. Tiltalte har handlet forsettlig for begge overtredelser og med culpa levissima, jf. straffeloven § 43, for skadefølgene.

Tiltalte dømmes for overtredelse av straffeloven § 228 første og andre ledd første straffalternativ og for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ.

Tiltalebeslutningen post II a, III b og IV

Retten legger på bakgrunn av forklaringene fra billettkontrollørene Abdulrahman Al-Atrash og Al Haseen Abdullah at tiltalte, for å hindre billettkontrollørene i å gjennomføre billettkontrollen mot tiltalte, dyttet begge kontrollørene slik at de alle tre falt i bakken, og at tiltalte deretter fortsatte med å dytte og rive i klærne til billettkontrollørene over tid. Tiltalte utøvde på et tidspunkt press mot halsen til billettkontrolløren Al-Atrash, enten ved at han holdt rundt halsen med hånden eller ved at han stramte Al-Atrash sin t-skjorte. Stramningen rundt halsen var uansett så kraftig at det ble ubehagelig for Al-Atrash, og det måtte stor kraft og felles innsats av de to kontrollørene til for å få tiltalte til å løsne grepet. Retten legger videre til grunn at tiltalte dyttet billettkontrollørene i flere omganger før politiet kom til stedet, også etter at ytterligere to billettkontrollører kom for å assistere de første to. Mot slutten av opptrinnet uttalte tiltalte også en rekke trusler og ukvemsord, herunder at han skulle drepe billettkontrollørene og deres familier og at han skulle få sin onkel, "den største iraneren i byen", til å ta dem. Under hele episoden forstyrret tiltalte den alminnelige fred og orden på trikken ved sin voldsutøvelse og sine høylydte trusler. Retten viser til beskrivelsen ovenfor og til vitnet Ole Z sin forklaring om at han som passasjer på trikken ble anspent og tenkte på hva han skulle gjøre om situasjonen eskalerte ytterligere. Retten har ved bevisvurderingen sett hen til at også tiltalte har forklart at han dyttet kontrollørene vekk og at han var høylytt, selv om tiltalte har nedjustert sine handlinger sammenlignet med det retten har funnet bevist ovenfor.

Retten har etter dette kommet til at tiltalte har forholdt seg som beskrevet i tiltalebeslutningen post II a, III b og IV, med det forbehold at "kvelertak" i tiltalen forstås som overfor beskrevet ubehagelig stramming rundt halsen med hånd eller med bruk av t-skjorte. Tiltalte har handlet forsettlig for overtredelsene.

Det bemerkes for øvrig at det ikke er tvilsomt at "6. mai 2014" i tiltalebeslutningens post II a er feilskrift for "16. mai 2014". Dette er ubestridt og for øvrig uten betydning i saken.

Tiltalte dømmes for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ, § 128 og straffeloven § 350 første ledd.

Tiltalebeslutningen post III a

På bakgrunn av forklaringen fra rektor Trond Lien, som umiddelbart etter sitt møte med tiltalte på sitt kontor gjorde nedtegnelser av hva tiltalte hadde sagt, legger retten til grunn at tiltalte sa "Har du familie? Hvor bor du? Hvis du har barn, bør du ta dem ut av skolen" eller lignende. Retten finner den underforståtte trusselen åpenbar. Lien opplevde dette som ubehagelig. Tiltalte var opphisset, og han spyttet på gulvet på kontoret. Da tiltalte kom på gangen etter møtet dasket tiltalte til et bilde som gikk i gulvet og ble ødelagt. Lien forklarte

at tiltalte oppførsel gjorde ham "litt redd". Ved uttalelsene søkte tiltalte å påvirke Lien i Liens vurdering av hvorvidt tiltalte skulle utvises fra skolen.

Tiltalte har etter dette forholdt seg som beskrevet i tiltalebeslutningen post III a, og han har handlet forsettlig.

Tiltalte dømmes for overtredelse av straffeloven § 128.

Straffutmåling

Tiltalte skal dømmes for en overtredelse av straffeloven § 228 første og andre ledd første straffalternativ, to overtredelser av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ, to overtredelser av straffeloven § 128, og en overtredelse av straffeloven § 350 første ledd. Han er ikke tidligere straffet for tilsvarende forhold, men er registrert med et bøteforhold for overtredelse av vegtrafikkloven. Dette får ingen betydning for saken her.

Overtredelsen av straffeloven § 350 første ledd er et bøteforhold som tillegges vekt i skjerpene retning, jf. straffeloven § 63 andre ledd, mens hvert av de øvrige forholdene tilsier fengselsstraff som det avses en felles frihetsstraff for, jf. straffeloven § 62.

Overtredelsen av straffeloven § 228 første og andre ledd første straffalternativ er mest alvorlig. Det foreligger skade som grenser mot betydelig skade, og fornærmede er fremdeles sykemeldet. Skyldgraden grenser mot forsett og dermed mot overtredelse av straffeloven § 229. Volden var i tillegg uprovosert. Det vises for øvrig til beskrivelsen ovenfor. Ut fra retningslinjene i Prop. 97 L (2009-2010) under punkt 6.3.2., som er fulgt opp i rettspraksis, tilsier denne posten alene fengsel i rundt 120 dager. Til dette kommer at overtredelsen også utgjør overtredelse av § 127. Overtredelsene av § 127 og § 128 tilsier alle kortere fengselsstraffer isolert sett. Retten kan ikke se at det foreligger formildende omstendigheter. Tiltaltes delvise erkjennelse av straffeskyld for overtredelsen av § 350 første ledd nedtonet hans rolle og bidro ikke til sakens opplysning og hadde ingen prosessøkonomisk virkning. Overtredelsen av § 350 første ledd tillegges vekt i skjerpene retning. Verken allmenn- eller individualpreventive hensyn tilsier at en mildere straffart er tilstrekkelig ut fra ovenstående. Ut fra en samlet vurdering settes straffen rimelig til fengsel i seks måneder, i tråd med aktors påstand.

Erstatning

Sporveien T-banen AS

Aktor har på vegne av Sporveien T-banen AS nedlagt påstand om betaling av erstatning med 573 kroner for saksbehandlingskostnader forbundet med anmeldelsen. Tiltalte har gjort gjeldende at kravet er udokumentert og krevet seg frifunnet. Retten finner kravet godgjort ut fra den innsendte dokumentasjonen og sakens øvrige opplysninger, og tiltalte dømmes til å betale erstatning som påstått.

Fornærmede Clemes Saers

Saers har ved sin bistandsadvokat nedlagt påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisningserstatning til Saers fastsatt etter rettens skjønn, erstatning for faktiske utgifter med 18 170 kroner og erstatning for lidt økonomisk tap i form av inntektsbortfall med 110 000 kroner. Tiltalte har, forutsatt at han domfelles, gjort gjeldende at oppreisningserstatningen må settes betydelig lavere enn 50 000 kroner som antydnet av bistandsadvokaten, og at det mangler årsakssammenheng med erstatning for faktiske utgifter, og at inntektsbortfallet i tillegg ikke kan anses dokumentert, eventuelt bare kan anses dokumentert hva gjelder vårsemesteret 2015.

I og med at tiltalte ovenfor er funnet skyldig etter tiltalen, er det ikke bestridt at vilkårene for oppreisningserstatning er oppfylt etter skadeserstatningsloven § 3-5, og retten legger dette også til grunn som åpenbart. I rettspraksis er det fremhevet en del momenter som er relevante ved vurderingen av selve oppreisningsbeløpet, se f.eks. Rt-2011-769 avsnitt 28:

"...oppreisningserstatningen skal utmåles på individuell og skjønnsmessig basis. Det legges i rettspraksis blant annet vekt på handlingens objektive grovhet, skadevolderens skyld, fornærmedes subjektive opplevelse av krenkelsen og arten og omfanget av de påførte skadevirkninger. Det vil ut fra forholdene i den enkelte sak kunne variere hvilke momenter som kommer i forgrunnen."

Retten har lagt vekt på at utfallet i saken lett kunne vært langt mer alvorlig, og at overtredelsen framkalte en slik reell angst at fornærmede utviklet PTSD med store innvirkninger i hans hverdag. Retten har lagt vekt på at tiltalte har handlet forsettlig, og at skyldgraden også for den psykiske skadefølgen ligger tett opp mot forsett. Retten har videre lagt vekt på at hendelsen har satt fornærmede ut av arbeidslivet for lang tid, og at fornærmede nå har angst, blant for å ha ukjente mennesker tett på kroppen, hvilket hemmer hans livsutfoldelse i det daglige. Retten viser for øvrig til den faktumsbeskrivelsen som er gjengitt ovenfor. Ut fra en skjønnsmessig helhetsvurdering har retten kommet til at oppreisningserstatningen bør tilkjennes med 30 000 kroner.

Videre anses overtredelsen i tiltalebeslutningen post I som adekvat årsak til de utgiftene fornærmede har hatt til psykolog og osteopat fram til nå. At det tok noe tid før fornærmede fikk behandling er uten betydning idet årsakssammenheng anses godgjort til tross for tidsforløpet, jf. ovenfor. Utgiftene anses dokumentert med til sammen 18 170 kroner.

Retten anser det også dokumentert at fornærmede uten skadene ville hatt en inntekt for sensoroppdrag julen 2014 og på våren 2015. Retten anser inntektstapet dokumentert med 104 270. som var fornærmedes tilsvarende inntekt for året før. Retten kan ikke se at det er dokumentert en inntektsøkning. Erstatning for tapt inntekt tilkjennes etter dette med 104 270 kroner.

Sakskostnader

Tiltalte dømmes og skal da i utgangspunktet betale sakskostnader for tingrettens behandling av saken. Han har noe inntekt, om enn begrenset, og han antas å ha betalingsevne til tross for det erstatningskrav han idømmes i herværende sak. Sakskostnader idømmes og settes rimelig til 5000 kroner.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

1. Arvin NN født zz.zz.1996, dømmes for
 - én overtredelse av straffeloven § 228 første og andre ledd første straffalternativ,
 - to overtredelser av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ,
 - to overtredelser av straffeloven § 128, og
 - én overtredelse av straffeloven § 350 første leddtil fengsel i 6 – seks - måneder, jf. straffeloven § 62 og § 63 annet ledd.
2. Arvin NN dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen å betale erstatning til Sporveien T-banen AS med 573 kroner.
3. Arvin NN dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen å betale oppreisningserstatning til Clemens Saers med 30 000 – trettitusen – kroner.
4. Arvin NN dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen å betale erstatning til Clemens Saers med 18 170 – attentusenetthundreogsytti – kroner.
5. Arvin NN dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen å betale erstatning til Clemens Saers med 104 270 – hundreogfiretusentohundreogsytti – kroner.
6. I sakskostnader for tingretten betaler Arvin NN 5000 – femtusen – kroner.

Frammøteforkynning

Domfelte er innkalt til frammøteforkynning.

Sted: Oslo tingrett

Dag: Mandag

Dato: 17. august 2015

Klokkeslett: 0930

Retten hevet

Rasmus Sand

Ola Kvennås

Merete Grytten

RETTLEDNING TIL DOMFELTE I TINGRETTE

Anke over tingrettens dom

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. Anke over en dom i tingretten må settes fram innen to uker fra den dag dommen er avsagt eller forkynt. Domfelte må innen samme frist angi om det begjæres ny behandling av rettskrav pådømt til fordel for fornærmede eller andre, slik som nevnt i straffeprosessloven § 3.

Hvis du mener at skyldkravene for straff ikke er oppfylt, kan du anke over bevisvurderingen under skyldspørsmålet. Du kan også anke over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, utmålingen av straff eller annen rettsfølge, og over feil ved saksbehandlingen.

Lagmannsretten kan nekte å behandle anken hvis retten finner det klart at den ikke vil føre frem. Hvis saken gjelder en forbrytelse som etter loven kan medføre fengsel i mer enn seks år, vil anken bare kunne nektes fremmet når retten finner at anken gjelder spørsmål av mindre betydning, eller at det ellers ikke er grunn til at anken blir fremmet. I saker hvor påtalemyndigheten ikke har påstått eller det ikke er idømt annen reaksjon enn bot, inndragning, eller tap av retten til å føre motorvogn, kan anken bare fremmes dersom særlige grunner taler for det.

Hvis anken blir fremmet, får du oppnevnt en forsvarer som betales av det offentlige. Dersom du ønsker en bestemt forsvarer, bør du opplyse om det samtidig med anken eller så snart som mulig senere.

I ankeerklæringen må nevnes:

- den dom som ankes, om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte tiltaleposter, og om den omfatter avgjørelse om inndragning eller mortifikasjon
- om anken gjelder saksbehandlingen, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, eller avgjørelsen om straff eller annen rettsfølge
- når anken gjelder saksbehandlingen; hvilken feil som påberopes
- om det begjæres ny behandling av rettskrav til fordel for fornærmede eller andre, som nevnt i straffeprosessloven § 3

Ved begjæring om ny behandling av krav som nevnt i straffeprosessloven § 3, må det angis:

- V** om den gjelder hele avgjørelsen
- VI** det resultat som kreves
- VII** de feil som gjøres gjeldende
- VIII** den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- IX** de bevis som vil bli ført

Videre bør nevnes:

- nye bevis som påberopes
- den endring som ønskes
- ved anke over lovanvendelsen; hvilken feil anken grunnes på

Du kan sette fram ankeerklæringen skriftlig eller muntlig for den tingretten som har avsagt dommen, eller for påtalemyndigheten (f.eks. statsadvokaten eller politiet). Hvis du er varetektsfengslet, kan du også sette fram anken for tilsatte i fengselet. Forsvareren eller en annen advokat kan gi råd om du bør erklære anke, og eventuelt hjelpe deg med å skrive ankeerklæringen. Du kan også få hjelp til å skrive ankeerklæringen hos tingretten, påtalemyndigheten eller hos tilsatte i fengselet. I alle tilfelle må du selv underskrive ankeerklæringen.

Begjæring om ny behandling i tingretten

Hvis du er domfelt uten å ha vært til stede under hovedforhandlingen, kan du begjære saken behandlet på nytt. Vilkaene for ny behandling på grunn av møtetravær er at du gjør det sannsynlig at du hadde gyldig fravær, og at du ikke kan bebreides for at du unnlot å melde fra i tide. Begjæring om ny behandling må settes frem for tingretten eller påtalemyndigheten innen to uker fra dommen er forkynt.

Fengselsstraff

Dersom du er idømt fengselsstraff og har særlige ønsker om tidspunktet for soningen av denne, må du henvende deg til Kriminalomsorgen. Du vil få pålegg av Kriminalomsorgen om å møte til fastsatt tid og sted for soning av fengselsstraffen.

Dersom du er idømt betinget fengselsstraff, betyr det at utmålingen eller fullbyrdelsen av straffen er utsatt i en prøvetid. Grunnvilkåret ved betinget dom er at du ikke begår noen ny straffbar handling i prøvetiden. Det kan være fastsatt andre vilkår i dommen. Hvis du begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten gi en samlet dom for begge handlingene eller særskilt dom for den nye handlingen. Hvis du bryter fastsatte vilkår, kan retten bestemme at straff helt eller delvis skal fullbyrdes.

Samfunnsstraff

Dersom du er idømt samfunnsstraff, vil det si at du er pålagt å utføre samfunnsnyttig tjeneste, delta i program eller andre tiltak utarbeidet av Kriminalomsorgen i så mange timer som retten har bestemt. Samfunnsstraffen kan også inneholde forbud mot kontakt med bestemte personer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du begår en ny straffbar handling før samfunnsstraffen er gjennomført, eller hvis du ikke utfører samfunnsstraffen, kan retten bestemme at den subsidiære fengselsstraffen helt eller delvis skal fullbyrdes.

Bot

Hvis en bot ikke blir betalt til fastsatt tid, vil den bli innkrevet av Statens Innkrevingsentral ved lønnstrekk eller annen tvangsfullbyrdelse. Lykkes ikke dette, må den subsidiære fengselsstraffen sones.